

اودس، لمونج

اود هغو مانا

عبد الله مسلمان

دا کتاب د عقیدې د کتابخانې سایت
نه دا ونلود شوی دی.

www.aqeedeh.com/pa

book@aqeedeh.com

برېښنا لیک:

د موحدینو ګروپ ویب پاڼو

www.aqeedeh.com

www.mowahedin.com

www.islamtxt.com

www.videofarsi.com

www.shabnam.cc

www.zekr.tv

www.sadaislam.com

www.mowahed.com

contact@mowahedin.com

په عقیدې سایت کې ددغه کتاب خپرول،
دهغه د ټولو محتواوو سره د سایت د همغږۍ
په معنا نه ده.

اودس

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ (البقرة ۲۲۲)

الله t له توبه کښونکو او پاکو انسانانو سره مينه لري.
ابي مالک اشعري رض فرمايي: رسوالله ﷺ و فرمايل:
(الطهور شرط الايمان)
پاکي د ايمان برخه ده.

د اوداسه تازه کولو ترتيب

کله چي غواړو لمونځ وکړو نو بايد لومړی په يوه پاک ځای کي، چي هلته مردار او چټلي نه وي اودس تازه کړو.

اودس تازه کول په داسي توکڼه دي:

۱. لومړی (بسم الله الرحمن الرحيم) وايو.
۲. خپل لاسونه درې ځله (واره) تربندونو (مړوندونو) پوري پرېولو (مينځو).

۳. استنجاوهو (استنجا کوو) په استنجا کي شمار مهم نه دی، بلکي شرمخای تر هغه وخته پوري پرپولو (مینځو) ترڅو په دې ډاډه سو چي پاک سو.
۴. له هغه ځايه پر کوم چي مو استنجا وهلې را ولاړېږو او پر یوبل پاک ځای مخ پر قبله کښېنو.
۵. (بسم الله الرحمن الرحيم) وايو.
۶. خپل لاسونه يو ځل بيا تر مړوندو پوري پرپولو (مینځو).
۷. خوله درې ځله (واره) پرپولو (مینځو). د خولي په مینځولو کي له مسواک، برس او یا هم له ګوتي څخه کار اخلو.
۸. په راسته لاس پزي ته اوبه ورپاشو او په چپه لاس يې سوغ (سون) وهوو.
۹. درې ځله (واره) مخ پرپولو (مینځو) د يوه غوږ له نرمۍ څخه د بل غوږ تر نرمۍ پوري د سر د ورېښتانو د راشنه کېدلو (راوتلو) له ځايه څخه د زني تر لاندي پوري.
۱۰. لاسونه تر څنگلو پوري مینځو د څنگلو مینځل هم فرض دي.
۱۱. سر مسحه کوو (پر سر لاس تېروو).
۱۲. غوږونه مسحه کوو او په غوږو کي دننه ګوتي وهوو.

۱۳. پنبی تر بجلکو پوري مينغو د بجلکو پر بولل هم فرض دي.

۱۴. داوداسه په اخير کي :

(د شهادت کلمه) (اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له، و اشهد ام محمدا عبده ورسوله)

(شاهدي ورکوم چي له الله اخځه پرته بل (په حقه) د عبادت وړ څوک نسته، يوازنی دی او بل شريك نه لري او شاهدي ورکوم چي محمد ﷺ دهغه بنده او رسول دی) وايو.

ورپسي دا دعا وايو:

(اللهم اجعلني من التوابين واجعلني من المطهرين)

اې ستر خښتنه! موږ و له توبه کښونکو او پاکانو څخه

وگرځوه.

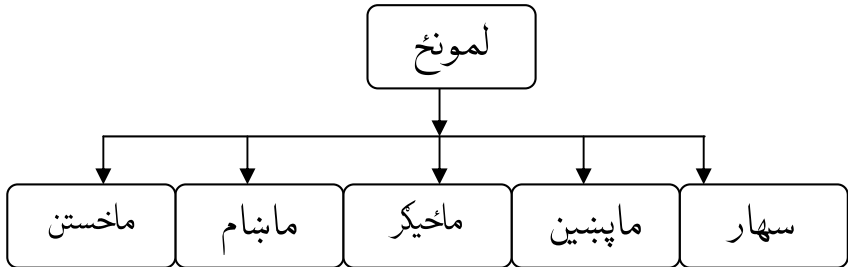
د لمانځه فضيلت او ثواب

۱. لمونځ د خدای t امر دی، نو څنگه چې موږ مسلمانان یو نو باید د یوه رښتني مسلمان په څېر د خدای t امرنو ته غاړه کښېږدو ځکه خدای t خپله په خپل کتاب قران عظیم الشان کې فرمایي: (واقیموا الصلاة) لمونځ وکړی.
۲. لمونځ کول له خدای t سره خبرې کول دي.
۳. لمونځ کول له خدای t سره د مینې نښه ده.
۴. خدای t موږ ته لاسونه، پښې، سترګې، غوږونه او نور د بدن غړي راکړي، خدای t دانړۍ زموږ د خدمت لپاره پیدا کړې ده ټولې مېوې، نباتات، مایعات او نور یې پیدا کړي تر څو موږ ښه ژوند وکړو، نو موږ باید د خدای t د ټولو نعمتونو شکر ادا کړو او لمونځ د شکر کښلو لپاره تر ټولو ښه وسیله ده.
۵. که چیرې څوک غواړي په دنیا او اخیرت کې نیکمرغه اوسي لمونځ کول دهغه د نیکمرغه کولو لپاره یو ښه لاره ده.

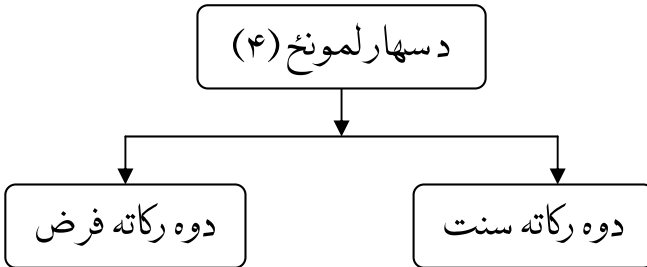
۶. حقيقي خوښي هغه وخت سړي ته ورپېشيري چي خپل لمونځ په ډېره مينه، عاجزی او تواضع سره تر سره کړي. (قد افلح المومنون الذين هم في صلاتهم خاشعون) په حقيقت سره يې برياليتوب تر لاسه کړ هغو مومنانو چي د خپل لمانځه پروخت يې عاجزي وکړه.
۷. لمونځ انسان له بديو څخه ليري کوي. (ان الصلاة تنهي عن الفحشاء والمنكر) په تحقيق سره لمونځ د بد کارنو او فحشاو څخه مخنيوی کوي.
۸. لمونځ د پرهيزگاره انسانانو کار دی. (الذين يؤمنون بالغيب و يقيمون الصلاة و مما رزقناهم ينفقون) هغوی چي پر پټو (غيبو) باور لري او لمونځ کوي او له هغه شي څخه چي موږ ورته د روزي په ډول ورکړي گټه اخلي.
۹. لمونځ خدای t ته د نږدې والي وسيله ده. (واسجد واقترب) سجده وکړئ او نږدې سئ.

د لمانخه ركاتونه (ركعتونه)

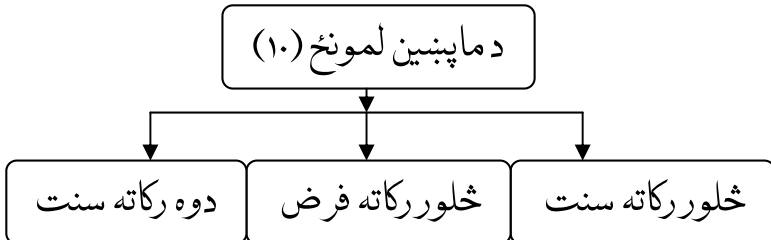
پر هر مسلمان پنځه وخته لمونخ فرض دی:

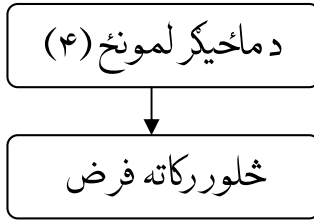
د سهار لمونخ څلور ركاته (ركعاته) دی:

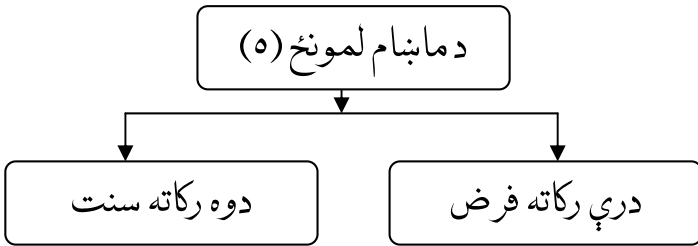
د ماپنين لمونخ لس ركاته دی:

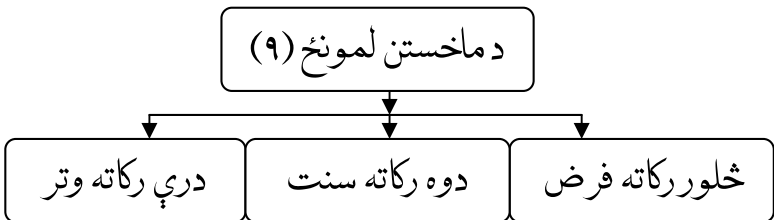
د مائیکر لمونخ څلور رکاته دی:

د ماښام لمونخ پنځه رکاته دی:

د ماخستن لمونخ نهه رکاته دی:

د سهار د لمانځه اداينه

کله چي غواړو لمونځ و کړو، نو وروسته تر اوداسه هر هغه شى چي هغه پاک وي او د لمانځه د تر سره کولو لپاره وړ وي اواروو او مخ پر قبله دريږو. مخکي مو وويل چي د سهار لمونځ څلور رکاته دى، دوه رکاته سنت دوه فرض.

اول دوه رکاته سنت په لاندي توگه تر سره کوو:

۱. نیت کوو:
- نیت کوم، چي ادا کړم، دوه رکاته سنت د سهار، خاص خدای t تا لره مخ مي دی پر لوري د کعبې شريفې. (په نیت کي اصلاً د زړه نیت مهم دی)
۲. لاسونه پورته کوو او (الله اکبر) وايو.
۳. لاسونه تر نامه لاندي (نارینه) او يا پر سينه (بشخینه) په داسي شکل نيسو چي راسته لاس پر چپه لاس باندي سر بېره (دپاسه) وي.
۴. سبحانک اللهم په لاندي توگه وايو:

(سبحانک اللهم، و بحمدک، و تبارک اسمک، و تعالیٰ جدک، و لا اله غیرک)

۵. بیا (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) وایو.

۶. بیا (بسم الله الرحمن الرحيم) وایو.

۷. سورة فاتحه وایو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱) الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۲) مَلِكِ يَوْمِ

الدِّينِ (۳) إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (۴) أَهْدِنَا الصِّرَاطَ

الْمُسْتَقِيمَ (۵) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ

وَلَا الضَّالِّينَ (۶)

۸. وړپسي سم يو سورت چي زموږ زده وي يا خو ايتونه چي تر درو کم نه وي وایو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ (۱) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (۲) إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ (۳)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۖ ﴿١﴾ أَلَمْ تَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلِيلٍ
 ﴿٢﴾ وَأَرْسَلْ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَزِمُهُمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾
 فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ (١) إِذْ لَفِيهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ (٢) فَلْيَعْبُدُوا
 رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ (٣) الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّن جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِّن خَوْفٍ
 (٤)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ (١) فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْآيَاتِ
 (٢) وَلَا تَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ (٣) فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ (٤) الَّذِينَ
 هُمْ عَن صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ (٥) الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ (٦) وَيَمْنَعُونَ
 الْمَاعُونَ (٧)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ (١) فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ (٢) إِنَّ شَانِئَكَ
 هُوَ الْأَبْتَرُ (٣)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَتَأْتِيهَا الْكَافِرُونَ (۱) لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (۲) وَلَا أَنْتُمْ
عَبِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۳) وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ (۴) وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ
مَا أَعْبُدُ (۵) لَكُمْ دِينُكُمْ وَليَ دِينِ (۶)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ (۱) وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ
اللَّهِ أَفْوَاجًا (۲) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا (۳)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ (۱) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ (۲)
سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ (۳) وَأَمْرَاتُهُ حَمَالَةَ الْحَطَبِ (۴) فِي جِيدِهَا
حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ (۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ (۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (۱) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (۲) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

(۳) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (۴) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (۱) مَلِكِ النَّاسِ (۲) إِلَهِ النَّاسِ (۳) مِنْ شَرِّ

الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (۴) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (۵) مِنْ

الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ (۶)

۹. (الله اکبر) وایو او رکوع ته خو. د رکوع په وخت کي پر ملا
کړو پيږو، په لاسو سره د زنگنو کوږی نيسو او خپله ملا په
داسي توگه سيده نيسو چي که د اوبو گيلاس پر کنبېږدو
وه نه چر پيږي.

۱۰. په رکوع کي درې ځله (سبحان ربي العظيم) وایو (کونښن
کوو چي حروف يې پوره او په بشپړه توگه و وایو) په
رکوع کي د زنگونو د نيولو په حال کي بايد د گوتو ترمنځ
فاصله موجوده وي.

۱۱. سر را پورته کو او جگ دريرو او ورسره سم: (سمع الله لمن حمده) او (ربنا لک الحمد) وایو او دا هم په هغه وخت کي چي سم جگ و درېدلو.
۱۲. (الله اکبر) وایو او سجدي ته څو.
۱۳. په سجده کي لومړی خپل زنگونونه پر مخکه ږدو.
۱۴. وروسته لاسونه پر مخکه ږدو.
۱۵. له لاسو وروسته خپل تندي پر مخکه ږدو.
۱۶. په سجده کي درې ځله (واره) (سبحان ربي الاعلی) وایو.
۱۷. (الله اکبر) وایو را پورته کيږو بیا سجدي ته څو.
۱۸. له دوهمي سجدي وروسته بیا ولاړيږي او په دې توگه لومړی رکات پای ته رسيږي.
۱۹. د سجدي څخه د راپورته کېدلو وروسته په (الله اکبر) سره دوهم رکات پیلو.
۲۰. په دوهم رکات کي اول (بسم الله الرحمن الرحيم) وایو.
۲۱. بیا د مخکني رکات په څېر سورت فاتحه له یو بل سورت سره وایو او د اول رکات په څېر رکوع او سجده کوو.
۲۲. له دوهمي سجدي وروسته (الله اکبر) وایو او کښېنو.

۲۳. په ناسته کي خپل ځيگر ته گورو او لاسونه په داسي شکل چي د گوتو څوکي يې د کعبې و خواته وي پر ورنو ږدو.

(التحيات لله والصلوات والطيبات السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته السلام علينا وعلي عباد الله الصالحين اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمد عبده ورسوله) وايو.

۲۴. وروسته د لمانځه اخيري (وروستې) دعا په لاندي توگه وايو.

(اللهم ربنا آتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار)
۲۵. بنی او کين (راستي او چپي) خواته مخ اړو او (السلام عليكم ورحمة الله وبركاته) وايو.

۲۶. په دې توگه سره زموږ دوه ركاتو سنت پای ته و رسېدل.

دوه ركاتو د سهار فرض بيا داسي ادا کوو:

۱. نيت کوو: نيت کوم د زړه د اخلاصه لمونځ کووم دوه ركاتو فرض په دې حاضر وخت د سهار خاص خدای ته لاره مخ مي دی پر لوري د کعبې شريف.
۲. لاسونه پورته کوو او (الله اکبر) وايو.

۳. نور ٽول هغه ډول ڪرني چي موبڙ په دوه رڪاته سنتو کي

و ڪرې هغه په فرضو کي هم ڪوو.

۴. وروسته له سلام ڪرڅولو دا دعا ڪوو:

(اللهم انت السلام ومنك السلام - تبارکت يا ذا الجلا والاڪرم).

۵. وروسته :

۳۳ ځله (واره) (سبحان الله)

۳۳ ځله (واره) (الحمد لله)

۳۳ ځله (واره) (الله اڪبر)

او وروسته :

(لا اله الا الله وحده لا شريک له - له الملك وله الحمد، وهو على

کل شیء قدير) وايو.

د ماپښين لمونځ

منځکي مي وويل چي د ماپښين لمونځ لس رکاته دی:

د ماپښين د څلور رکاتو سنتو اداينه په لاندې توگه ده:

۱. نیت کوو:

نیت کوم د زړه له اخلاصه، لمونځ کوم څلور رکاته سنت، په دې حاضر وخت د ماپښين خاص خدای t تا لره مخ مي دی پر لوري د کعبې شريفې. (که چيري دا نیت په خوله نه بلکي په زړه کي وويل سي هم کومه خبره نه ده)

۲. لاسونه غوږو ته پورته کوو (الله اکبر) وايو.

۳. ټول هغه کارونه چي د سهار د لمانځه په دوه رکاته سنتو کي مو کړي تر سره کوو. يوازي د (التحيات) درود شريف نه وايو، بلکي د (الله اکبر) په ويلو سره دريم رکات ته ولاړيرو.

۴. په په دريم او څلورم رکات کي (بسم الرحمن الرحيم) له (الحمد لله) او يوه سورت سره وايو.

۵. د څلورم رکات له پای ته رسېدو سره د (التحيات) درود شريف او (الهم ربنا) له ويل څخه وروسته راسته او چپه اړخ ته سلام گرځو.
په دې توگه سره د ماپښين څلور رکاته سنت پای ته ورسېدل.

د ماپښين د څلورو رکاتو فرضو اداينه

۱. نيت کوو:
- نيت کوم د زړه د اخلاصه لمونځ کوم څلور رکاته فرض په دې حاضر وخت د ماپښين خاص خداى t تا لره مخ مي دى پر لوري د کعبې شريفې.
۲. لاسونه غوږو ته پورته کوو (الله اکبر) وايو.
۳. وروسته ټولو هغه کارونه چي په څلور رکاته سنتو کي مو تر سره کړي دي په فرضو کي تر سره کو خو په دونه توپير چي د سنتو اخيري دوه رکاته ډک دي (الحمد الله او سورت دواړه په کښي ويل کيږي) خو په فرضو کي اخيري دوه رکاته خالي دي (يوازي الحمدالله په کښي ويل کيږي سورت نه په کښي ويل کيږي).

د فرضو تر اداینی وروسته دغه دعا چي سنت ده ویل

کیري:

(اللهم انت السلام ومنك السلام تبارکت يا ذا الجلال والاکرام).

وروسته له هغه:

۳۳ واره (عُله) (سبحان الله)

۳۳ واره (عُله) (الحمد لله)

۳۳ واره (عُله) (سبحان الله) وایو

وروسته:

(لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد، وهو علی کل

شیء قدير) وایو.

د ماپښین د دوو رکاتو سنتو اداینه:

۱. نیت کوو: نیت کوم زړه د اخلاصه، لمونخ کوم دوه رکاته

سنت په دې حاضر وخت د ماپښین، خاص خدای t تا

لره مخ می دی پر لوري د کعبی شریفی.

۲. لاسونه غوږو ته پورته کوو (الله اکبر) وایو.

۳. ټول هغه کارونه چي د سهار په دوه رکاته سنتو کي مو

کړي د ماپښین په دوه رکاته سنتو کي یې هم تر سره

کوو.

په دې توگه د ماپښین ټولو لمونخ پای ته ورسېدی.

د مائيگر لمونخ

مخکي مو وويل چي د مائيگر لمونخ خلور رکاته دی او
خلور سره رکاته فرض دي، چي اداينه يې په لاندي توگه
ده:

۱. نيت کوو:

نيت کوم زړه د اخلاصه، لمونخ کوم خلور رکاته فرض، په دې
حاضر وخت د مائيگر، خاص خدای تالره مخ مي دی پر
لوري د کعبې شريفي.

۲. لاسونه غوږو ته پورته کوو (الله اکبر) وايو.

۳. ټول هغه کارونه چي د ما پښين په خلورو رکاتو فرضو کي
مو اجرا کړي وي په دې خلور رکاته فرضو کي يې هم تر
سره کوو.

د فرضو تر ادايني وروسته دغه دعا چي سنت ده ويل

کيري:

(اللهم انت السلام ومنك السلام تبارکت يا ذا الجلال والاکرام).

وروسته له هغه:

۳۳ واره (عُله) (سبحان الله)

۳۳ واره (عُله) (الحمد لله)

۳۳ واره (عُله) (سبحان الله) وایو

۴. وروسته:

(لاله الاله وحده لاشريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل

شیء قدير) وایو.

د ماښام لمونځ

مخکي مو وويل چي د ماښام لمونځ پنځه رکاته دی
چي درې رکاته فرض دي او دوه سنت:
د ماښام درې رکاته فرض داسي ادا کيږي:

۱. نیت کوو:

نیت کوم د زړه د اخلاصه، لمونځ کوم درې رکاته فرض، په
دې حاضر وخت د ماښام، خاص خدای ﷻ تالره، مخ مي دی
پر لوري د کعبې شريفې.

۲. لاسونه غوږو ته پورته کوو (الله اکبر) وايو.

۳. ټول هغه کارونه چي په څلور رکاته فرضو کي مو تر سره
کړي دي په درې رکاتو فرضو کي يې تر سره کوو خو په
دونه توپير چي د دريم رکاته له دوهمي سجدي وروسته
نه ولاړيږو او له التحياتو، درود او اللهم ربنا وروسته سلام
گرځو. (پاته دي نه وي چي په دريم رکات کي يوازي
الحمد لله ويل کيږي بل سورت نه ورسره ويل کيږي)

۴: د فرضو تر اداينې وروسته دغه دعا چي سنت ده ويل

کيږي:

(اللهم انت السلام ومنك السلام تباركت يا ذا الجلال والاكرام).

د دوو رکاتو سنتو اداينه په لاندي توکړه ده:

۱. نیت کوو:

نیت کوم د زړه دا خلاصه، لمونځ کوم دوه رکاته سنت، په دې حاضر وخت د ما بنام، خاص خدای t تا لره، مخ مي دی پر لوري د کعبې شریفې.

۲. لاسونه غوږو ته پورته کوو (الله اکبر) وایو.

۳. ټول هغه کارونه چي د ما پښین د لمانځه په دوه رکاته سنتو کي مو تر سره کړي د ما بنام په دوو رکاتو سنتو کي یې تر سره کوو.

د ماخستن لمونځ

مخکي مو وويل چي د ماخستن لمونځ نهه رکاته دی څلور
رکاته فرض، دوه رکاته سنت او درې رکاته وتر:

د څلور رکاتو فرضو اداینه په لاندې توګه ده:

۱. نیت کوو:
 - نیت کوم د زړه د اخلاصه، لمونځ کوم څلور رکاته فرض، په
دې حاضر وخت د ماخستن، خاص خدای t تالره، مخ مي
دی پر لوري د کعبې شریفې.
 ۲. لاسونه غوړو ته پورته کوو (الله اکبر) وایو.
 ۳. ټول هغه کارونه چي د ما پښین په څلورو رکاتو فرضو کي
مو تر سره کړي دي په دې څلور رکاتو کي به یې هم تر
سره کړو.
 ۴. د فرضو تر اداینې وروسته دغه دعا چي سنت ده ویل
کیري:
- (اللهم انت السلام ومنک السلام تبارکت یا ذا الجلال والاکرام).

د دوو رکاتو سنتو اداینه:

۱. نیت کوو:
- نیت کوم د زړه د اخلاصه، لمونځ کوم دوه رکاته سنت، په دې حاضر وخت د ماخستن، خاص خدای t تا لره، مخ مي دی پر لور د کعبې شریفې.
۲. لاسونه غوږو ته پورته کوو (الله اکبر) وایو.
۳. ټول هغه کارونه چي د ماښام په دوو رکاتو سنتو کي مو تر سره کړي تر سره کوو.

د درې رکاتو وترو اداینه:

۱. نیت کوو:
- نیت کوم زړه د اخلاصه، لمونځ کوم درې رکاته وتر واجب، په دې حاضر وخت د ماخستن خاص خدای t تا لره، مخ مي دی پر لوري د کعبې شریف.
۲. لاسونه غوږو ته پورته کوو (الله اکبر) وایو.
۳. ټول هغه کارونه چي د ماښام په درې رکاته فرضو کي مو تر سره کړي دي تر سره کوو خو یوازي په دونه توپیر چي په دریم رکات کي تر الحمد الله وروسته یو سورت وایو او له سورت وروسته لاسونه غوږو ته وړو (الله اکبر) وایو او دعای قنوت وایو:

(اللهم انا نستعينك و نستغفرک و نومن بک و نتوکل علیک و نشئ
 علیک الخیر و نشکرک و لانکفرک و نخلع و نترک من یفجرک اللهم
 ایاک نعبد و لک نصلي و نسجد الیک نسعی و نحفد و نرجو رحمتک
 و نخشی عذابک ان عذابک بالکفار ملحق)

په دې توگه سره د ماخستن ټولو لمونځ بشپړ سو او د پنځه
 وخت لمونځ وروستی لمونځ دا وو او په دې سره د یوې ورځې
 بسته لمونځ پوره سو.

د بې لمانځو جزا

۱. شوک چي لمونځ نه کوي د پاک خدای t د امر خڅه سر غرونه کوي ځکه چي خدای t په قران عظیم الشان کي امر کوي چي (واقیمو الصلاة) لمونځ وکی.
۲. شوک چي لمونځ نه کوي په حقیقت کي نه غواړي چي د خدای t سره خبري وکړي.
۳. بې لمانځه انسان هیڅکله پرهیزگار کېدلای نه سي.
۴. بې لمانځه انسان همپشه له خدایه t سره په جنګ او له هغه خڅه خوابدی دی.
۵. شوک چي لمونځ نه کوي هیڅکله به د دنیا او آخرت خیر ونه ویني.
۶. بې لمانځه انسان له بدیو نه سي خلاصېدای او نیکی ته نه سي نږدې کېدای.
۷. بې لمانځه انسان جنت ته نه سي داخلېدی.
۸. بې لمانځه انسان له خدایه t خڅه ځان ليري کوي.
۹. بې لمانځه انسان حتماً دوېرڅ ته لويېري:

(في جنات يتساء لون عن المجرمين - ماسلككم في سقر - قالوا لم
نك من المصلين)
(جنتي مسلمانان به له دور خيانو خخه پونبته كوي چي
تاسو په كوم سبب سره دورخ ته ولا پراست دوی به وايي چي
مور لمنخونه نه كول.)

د لمانځه مانا (معنا)

۱. د لمانځه د سورتونو مانا.
۲. د تسبیحاتو مانا.
۳. د دعاوو مانا.

د سورتونو مانا

۱. اعوذ: پناه غواړم.
 ۲. بالله: په خدای سره.
 ۳. من الشيطان: د شيطان څخه (يا د شيطان له شره څخه).
 ۴. الرجيم: چي شرل سوی دی.
- اعوذ بالله من الشيطان الرجيم
پناه غواړم په خدای سره د شيطان له شره چي شرل سوی دی.

۱. بسم الله: شروع کوم په نامه سره د الله.
۲. الرحمن: چي بخښونکی دی.
۳. الرحيم: او مهربانه دی.

بسم الله الرحمن الرحيم.
شروع کوم په نامه سره د الله چي بخښونکی او مهربانه دی.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱. اَلْحَمْدُ: ثنا او صفت.
۲. لِلّٰهِ: خاص خدای لره دی.
۳. رَبِّ: چي پروردگار.
۴. اَلْعَلَمِیْنَ: د عالمیانو دی.
(اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ اَلْعَلَمِیْنَ)
- (ثنا او صفت خاص خدای ته دي چي د عالمیانو پروردگار دی)
۵. اَلرَّحْمٰنِ: بخښونکی دی.
۶. اَلرَّحِیْمِ: مهربانه دی.
۷. مَلِکِ: خښتن دی.
۸. یَوْمِ: دورځي.
۹. اَلدِّیْنِ: داخرت

- (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمِ)

(تر اندازې زیات بخښونکی او مهربانه دی)

- (مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ)

(داخیرت دورغي څښتن دی)

۱۰. إِيَّاكَ : خاص تاته.

۱۱. نَعْبُدُ : عبادت کوو.

۱۲. وَإِيَّاكَ : او خاص ستا څخه.

۱۳. نَسْتَعِينُ : غواړو.

(إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ)

(خاص تاته عبادت کوو او خاص ستا څخه مرسته غواړو)

۱۴. أَهْدِنَا : موږ لارښود کړه.

۱۵. الصِّرَاطَ : لاري ته.

۱۶. الْمُسْتَقِيمَ : چي هغه سیده ده.

(أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ)

(مور لار ښود که وسیده لاري ته)

۱۷. صِرَاطٌ : هغه لار.

۱۸. الَّذِينَ : چي دهغه کسانو لپاره ده.

۱۹. أَنْعَمْتَ : چي تا انعام ور کړی.

۲۰. عَلَيْهِمْ : و دوی ته (پر دی).

(صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ)

(دهغو کسانو لاري ته چي پر هغو باندي انعام سوی دی).

۲۱. غَيْرٌ : نه لاره.

۲۲. الْمَغْضُوبِ : دهغو چي غضب پر سوی دی.

۲۳. عَلَيْهِمْ : پر هغوی باندي.

۲۴. وَلَا الضَّالِّينَ : اونه هم د لار ور کولار.

(غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ)

(نه لاره دهغو کسانو چي غضب پر سوی دی اونه هم د لار ور کو).

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱. قُلْ: ووايه.
۲. أَعُوذُ: پناه غواړم.
۳. بِرَبِّ النَّاسِ: د خلكو په خدای.
- (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ)
(ووايه چي پناه غواړم د خلكو په پروردگار سره)
۴. مَلِكِ النَّاسِ: د خلكو په مالک.
۵. إِلَهِ النَّاسِ: د خلكو په معبود.
- (مَلِكِ النَّاسِ - إِلَهِ النَّاسِ)
(چي د خلكو خدای او معبود دی)
۶. مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ: د شر خخه د وسوسي.
۷. الْخَنَّاسِ: د شيطان.
- (مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ)
(د شيطان له وسوسو او شر خخه)

۸. الَّذِي : هغه شيطان.

۹. يُوسُوسُ : چي وسوسه اچوي.

۱۰. فِي صُدُورِ النَّاسِ . په سينو کي د خلکو.

(الَّذِي يُوسُوسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ)

(هغه شيطان چي د خلکو په سينو کي وسوسې وراچوي)

۱۱. مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ :

له انساني او پيراني شيطانانو څخه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱. قُلْ : ووايه.

۲. أَعُوذُ : پناه غواړم.

۳. رَبِّ الْفَلَقِ : په خدای سره د اسمانو.

(قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ)

(ووايه چي د اسمانو په خدای سره پناه غواړم)

۴. مِّن شَرٍّ: له شر خخه.

۵. مَا: دهغه شي.

۶. خَلَقَ: چي پيدا کړی يې دی.

(مِن شَرٍّ مَا خَلَقَ)

(له شره خخه دهر هغه شي چي هغه ج پيدا کړي دي)

۷. وَمِن شَرٍّ: اوله شر خخه.

۸. غَاسِقٍ: د تيارې.

۹. إِذَا: هغه وخت

۱۰. وَقَبَ: چي خپره سي.

(وَمِن شَرٍّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ)

(اوله شر خخه د تيارې کله چي خپره سي)

۱۱. وَمِن شَرٍّ: اوله شره خخه.

۱۲. النَّفَّثَاتِ: د جادوگرو بنحو.

۱۳. فِي الْعُقَدِ: په غوټو کي.

(وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ)

(اوله شر شخه د جادوگرو و بنسچوپه غوتوپه کوي)

۱۴. وَمِنْ شَرِّ: اود شر شخه.

۱۵. حَاسِدٍ: د کینه گرو.

۱۶. إِذَا حَسَدَ: هغه وخت چي کینه کوي.

(وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ)

(اوله شر شخه د کینه گرو کله چي هغه کینه کوي)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱. قُلْ: ووايه.

۲. هُوَ: هغه دی.

۳. اللَّهُ: خدای.

۴. أَحَدٌ: یوازنی.

(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)

(ووايه هغه یوازنی خدای دی)

۵. اَللّٰهُ: خدای.

۶. اَلصَّمْدُ: بی نیازه.

۷. لَمْ يَلِدْ: له هغه څوک نه دي پیدا سوي.

۸. وَلَمْ يُوَلَدْ: او نه هغه له جا پیدا سوي.

(اَللّٰهُ اَلصَّمْدُ - لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَدْ)

(بی نیازه رب دی نه څوک ځني پیدا سوي دي او نه له چا پیدا سوي دی)

۹. وَلَمْ يَكُنْ: اونسته.

۱۰. لَهُ: هغه لره.

۱۱. كُفُوًا: شریک.

۱۲. اَحَدًا: هیڅ څوک.

(وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدًا)

(او هیڅ شریک نه لري)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱. تَبَّتْ: هلاک دي وي.
 ۲. يَدَا: دواړه لاسه.
 ۳. أَبِي لَهَبٍ: د ابي لهب.
 ۴. وَتَبَّ: او برباد دي وي.
- (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ)
- (برباد دي وي لاسونه د ابي لهب او برباد دي وي)
۵. مَا أَغْنَىٰ: گټه يې ونکړه.
 ۶. عَنَّهُ: له هغه څخه.
 ۷. مَالُهُ: شتمني يې.
 ۸. وَمَا: او هغه څه.
 ۹. كَسَبَ: چي تر لاسه کړي يې وه.

(مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ)

(دهغه شتمني چي گته يي ونکره او هغه شه چي لاس ته يي راوږي وه)

۱۰. سَيَصَلَّىٰ : ژر دي داخيل سي.

۱۱. نَارًا : اور ته.

۱۲. ذَاتَ هَبٍ : چي خبستن دي دل مبو.

(سَيَصَلَّىٰ نَارًا ذَاتَ هَبٍ)

(ژر دي ولوږي و اور ته چي لمبي وهي)

۱۳. وَأُمَّرَاتُهُ : مېرمن دي يي هم.

۱۴. حَمَالَةَ الْحَطْبِ : بوٽي روږي.

(وَأُمَّرَاتُهُ حَمَالَةَ الْحَطْبِ)

(او دهغه بنځه دي بوٽي راوړونکي اوسي)

۱۵. فِي جِيدِهَا : په غاږه کي يي.

۱۶. حَبْلٌ : رسي.

۱۷. مِّنْ مَّسَدٍ : د خر مال ه پوست خخه.

(فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ)
 (ددي په غاږه دي د خرما دوني له پوسته څخه جوړه سوې رسۍ وي)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱. إِذَا: هغه وخت.
 ۲. جَاءَ: چي راسي.
 ۳. نَصْرُ اللَّهِ: مرسته د خدای.
 ۴. وَالْفَتْحُ: اوبريا.
- (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ)
 (هغه وخت چي د خدای مرسته اوبريا راسي)
۵. وَرَأَيْتَ النَّاسَ: تاسو به ووينی خلک.
 ۶. يَدْخُلُونَ: چي داخليږي به.
 ۷. فِي دِينِ اللَّهِ: په دين کي د خدای.
 ۸. أَفْوَاجًا: ډلي ډلي.

(وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا)

(نو و به وینې خلک چي داخلېږي د خدای په دین کي ډلي ډلي)

۹. فَسَبِّحْ: نو بیا تسبیح و وایه.

۱۰. بِحَمْدِ رَبِّكَ: د خپل پروردگار په ستاینه سره

۱۱. وَأَسْتَغْفِرُكَ: او بخښنه و غواړه.

۱۲. إِنَّهُ: ځکه.

۱۳. كَانَ تَوَّابًا: هغه توبه منونکی دی.

(فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرُكَ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا)

(نو د خپل پروردگار تسبیح و وایه او بخښنه و غواړه ځکه خدای د بخښني غوښتلو منونکی دی).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱. إِنَّا: په رښتیا چي موږ.

۲. أَعْطَيْنَاكَ: در کړی دی تاسو ته.

۳. الْكَوْثَرَ: کوثر.

(إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ)

(په رښتيا چي مور، تاسو ته در کړی دی کوثر)

۴. فَصَلِّ : نو لمونخ وکئ.

۵. لِرَبِّكَ : خپل رب ته.

۶. وَأَحْرَ : او قرباني ورکئ.

(فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْرَ)

(نو لمونخ وکئ او قرباني ورکړئ خپل پروردگار ته)

۷. إِنَّ شَانِئَكَ : په رښتيا چي.

۸. هُوَ : هغه.

۹. الْأَبْتَرُ : دم بريده (بې نسله)

(إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ)

(په رښتيا چي هغه بې نسله دی)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱. أَرَأَيْتَ : ليدلي به موي.

۲. الَّذِي: هغه كسان.
۳. يُكذِّبُ: چي درواغ وايي.
۴. بِالَّذِينَ: په دين كي.
- (أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكذِّبُ بِالَّذِينَ)
- (آيا ليدلي مودي هغه كسان چي درواغ وايي په دين كي)
۵. فَذَلِكَ الَّذِي: دا كسان.
۶. يَدْعُ: توهينوي.
۷. الْيَتِيمَ: يتيمان.
- (فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ)
- (دا كسان يتيمان توهينوي)
۸. وَلَا تَحْضُ: اونه تشويقوي.
۹. عَلَى: پر.
۱۰. طَعَامِ الْمَسْكِينِ: ډوډي وركولو و غريبانو ته.
- (وَلَا تَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ)

(او خلک دې ته نه رابولي چي يتيمانو ته ډوډۍ ور کړي)

۱۱. فَوَيْلٌ: نو سخت عذاب دي وي.

۱۲. لِلْمُصَلِّينَ: پر لمونځ کوونکو.

۱۳. الَّذِينَ: هغه لمونځ کوونکي.

۱۴. هُمْ: دوی چي دي.

۱۵. عَنْ: له

۱۶. صَلَاتِهِمْ: خپل لمانځه څخه.

۱۷. سَاهُونَ: خبر نه وي.

(فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ - الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ)

(بيادي سخت عذاب پر هغه کسانو وي چي خپل لمونځونه هېروي)

۱۸. الَّذِينَ: اوهغه کسان.

۱۹. هُمْ: چي دوی.

۲۰. يُرَاءُونَ: ریاکاري کوي.

۲۱. وَيَمْتَعُونَ: او منع کوي (نه ور کوي)

۲۲. اَلْمَاعُونَ : هغه څه چي بايد وريږي کړي.

(الَّذِينَ هُمْ يُرْآؤْنَ - وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ)

(هغوی چي ریا کوي او زکات نه ورکوي)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱. اَلْمَرَّتَ : آیا و مونه لیدل.

۲. کَيْفَ : څنگه.

۳. فَعَلَ : کاريږي وکړ.

۴. رَبُّكَ : ستاسو رب.

۵. بِأَصْحَابِ الْفِيلِ : د پیلانو د څښتنانو سره.

(أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ)

(آیا تاسو پیلانو والا و نه لیدل چي خدای څه ورسره وکړل)

۶. أَلَمْ تَجْعَلْ : آیا وې نه ګرځوی.

۷. كَيْدَهُمْ : د هغوی چم او چل.

۸. فِي تَضْلِيلٍ : بي اثره.

(أَلَمْ تَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ)

(ايا دهغو چم بي بي اثره نه کړ)

۹. وَأَرْسَلَ : او ور واي بي ستول.

۱۰. عَلَيْهِمْ : پر هغوی.

۱۱. طَيْرًا : مرغان.

۱۲. أَبَائِبَلٍ : ډلي ډلي.

(وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ)

(او راوي لېږل مرغان ډلي ډلي)

۱۳. تَرْمِيهِمْ : چي ويشتل بي هغوی.

۱۴. بِحِجَارَةٍ : په ډبرو سره.

۱۵. مِّنْ سَجِيلٍ : د دوږخ.

(تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سَجِيلٍ)

(چي ويشتل بي کول د دوږخ په ډبرو)

۱۶. فَجَعَلَهُمْ : وې گړخول.

۱۷. كَعَصْفٍ : لکه وانبه.

۱۸. مَّا كُولٍ : ژوول سوي.

(فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّا كُولٍ)

(اوهغوی داسي سول لکه ژوول سوي وانبه)

بسم الله الرحمن الرحيم

۱. وَالْعَصْرِ : قسم په وخت.

۲. إِنَّ الْإِنْسَانَ : په رښتيا چي انسان.

۳. لَفِي خُسْرٍ : په تاون کي دی.

(وَالْعَصْرِ - إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ)

(قسم په وخت چي انسان تاوني دی)

۴. إِلَّا الَّذِينَ : مگر هغه کسان.

۵. ءَامَنُوا : چي ايمان يې راوړی.

۶. وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ: اونیك کارنه کوي.

۷. وَتَوَاصَوْا: او وصیت کوي.

۸. بِالْحَقِّ: په حق سره.

۹. وَتَوَاصَوْا: او وصیت کوي.

۱۰. بِالصَّبْرِ: په صبر سره.

(إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ

وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ)

(مگر نه هغه کسان چي ایمان راوړی ښه کارونه کوي او نورو ورته

رابولي او خلکو ته د صبر تلقین ورکوي)

د تسبیحاتو مانا

۱. الله اکبر:
خدای الوی دی.
۲. سبحان ربي العظيم:
زمور ستر رب پاک دی
۳. سمع الله لمن حمده:
خدای اوري او مني ثناو او صفت د انسانو چي دهغه اړه یې وایي.
۴. ربنا لک الحمد:
اې زمور ستر ربه! زمور رښتیا حمد او ثنا خاص تالره ده.
۵. سبحان ربي العلی:
زمور تر ټولو لوړ رب (په مانا کي) پاک دی.
۶. السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته:
پر تاسو دي د خدای سلامتیا، رحمت او برکتونه وي.

د دعاوو مانا

سبحانک اللهم

۱. سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ: پاكي ده تاته اي! خدايه .t
۲. وَبِحَمْدِكَ: او ثناء او صفت تاته دی.
۳. وَتَبَارَكَ اسْمُكَ: او ستا د نامه په برکت
۴. وَتَعَالَى!: او ډېر لوړ دی.
۵. جَدُّكَ: ستا لوی والی.
۶. وَلَا إِلَهَ: نسته هيڅ پر حق د عبادت وړ.
۷. غَيْرُكَ: ستا څخه پرته.

(پاکی ده تاته اي خدايه! او ثنا او صفت دی تاته، او له برکته ډک دی ستا نوم او ډېر لوی دی ستا لوی والی، او نسته هيڅ پر حق د عبادت وړ ستا څخه پرته).

التحياتو

۱. التحياتُ: ټول احترامونه.
۲. لله: خاص د خدای لپاره دي.
۳. وَالصَّلَوَاتُ: او ټولو لمونځونه.

۴. وَالطَّيِّبَاتُ: او ټولي پاکی.
 ۵. أَلْسَلَامُ عَلَیْكَ: سلام پر تا.
 ۶. أَيُّهَا النَّبِيُّ: اي نبي!
 ۷. وَرَحْمَةُ اللَّهِ: او رحمت د خدای.
 ۸. وَبَرَكَاتُهُ: او برکتونه.
 ۹. أَلْسَلَامُ عَلَيْنَا: او سلام پر موږ.
 ۱۰. وَعَلَيَّ عِبَادِ اللَّهِ: او پر بندگانو د خدای.
 ۱۱. الصَّالِحِينَ: چي هغه صالحين دي.
 ۱۲. أَشْهَدُ أَنْ: شاهدي ورکوم پر دې.
 ۱۳. لَا إِلَهَ: بل خدای نسته.
 ۱۴. إِلَّا اللَّهُ: پرته له يوه خدایه.
 ۱۵. وَأَشْهَدُ أَنْ: او شاهدي ورکوم.
 ۱۶. مُحَمَّدًا عَبْدَهُ: چي محمد د هغه بنده.
 ۱۷. وَرَسُولَهُ: او رسول دی.

(ټول درنښتونه او احترامات، ټول عبادتونه او لمونځونه، ټولي سپڅلتيا وي او پاکی، يوازي او يوازي پاک خدای ته دي، سلام پر تا اي نبي کریم او رحمتونه او برکتونه د خدای، سلام پر موږ او د خدای پر نیکو بندگانو باندي، شاهدي ورکوم چي د خدای څخه پرته بل د عبادت وړ او لایق څوک نسته او حضرت محمد د هغه رسول او بنده دی).

درود شریف

۱. اَللّهُمَّ: اي پروردگاره.
۲. صَلِّ: درود او رحمت و لپره.
۳. عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ: پر محمد.
۴. وَعَلِيٍّ آلِ مُحَمَّدٍ: اودهغه پر کورنی.
۵. كَمَا صَلَّيْتَ: څنگه چي درود لپرلی وو.
۶. عَلِيٍّ اِبْرَاهِيمَ: پر ابراهیم.
۷. وَعَلِيٍّ آلِ اِبْرَاهِيمَ: اودهغه پر کورنی.
۸. اِنْكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ: ځکه ته ستایل سوی او لوی یی.
۹. اَللّهُمَّ: اي پروردگاره.
۱۰. بَارِكْ: برکت و کړه.
۱۱. عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ: پر محمد.
۱۲. وَعَلِيٍّ آلِ مُحَمَّدٍ: اودهغه پر کورنی.
۱۳. كَمَا بَارَكْتَ: څنگه چي تا برکت کړی وو.
۱۴. عَلِيٍّ اِبْرَاهِيمَ: پر ابراهیم.
۱۵. وَعَلِيٍّ آلِ اِبْرَاهِيمَ: اودهغه پر کورنی.
۱۶. اِنْكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ: ځکه ته ستایل سوی او لوی یی.

اللهم ربنا

ای پروردگاره.	۱. اَللّهُمَّ رَبَّنَا:
راکه مور ته.	۲. آتَنَا:
په دنیا کی.	۳. فِي الدُّنْيَا:
بښکني.	۴. حَسَنَةً:
او په اخيرت کی.	۵. وَفِي الْآخِرَةِ:
بښکني.	۶. حَسَنَةً:
او و مو ساتي.	۷. وَقَنَا:
د اور د عذاب خخه.	۸. عَذَابِ النَّارِ:

(ای ستر پروردگاره! مور ته خیر او بښکني د دې دنیا او اخيرت را په برخه که او د دوېرخ له لمبو مو وساته)

دعای قنوت

ای پروردگاره.	۱. اَللّهُمَّ:
مور	۲. اَنَا:
ستا خخه مرسته غواړو.	۳. نَسْتَعِينُكَ:
او ستا خخه بڅښنه غواړو.	۴. وَنَسْتَغْفِرُكَ:

۵. وَنُومِنُ بُكٍ : او پر تا مو ايمان راوړی .
۶. وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ : او پر تا توکل کوو .
۷. وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ : او پر تا ښه ثنا او صفت وايو .
۸. وَنَشْكُرُكَ : او ستا شکر کارو .
۹. وَلَا نَكْفُرُكَ : او ناشکري نه کوو .
۱۰. وَنَخْلَعُ : او پر پرېږدو .
۱۱. وَنَتَرَكُ : او ايله کوو .
۱۲. مَنْ يَفْجُرْكَ : څوک چې گناهکار وي .
۱۳. اَللّٰهُمَّ : اې پروردگاره .
۱۴. اَيَاكَ نَعْبُدُ : خاص تا ته عبادت کوو .
۱۵. وَ لَكَ نُصَلِّي : او تا ته لمونځ کوو .
۱۶. وَنَسْجُدُ : او سجده کوو .
۱۷. وَالْيَكِ نَسْعِيْ : او ستا لپاره کونښن کوو .
۱۸. وَنَحْفَدُ : او په تېزی سره په خدمت کي يو .
۱۹. وَنَرْجُو رَحْمَتَكَ : او ورحمت ته امیدواره يو .
۲۰. وَنَخْشِيْ عَذَابَكَ : اوله عذابه دي بېرېږو .
۲۱. اِنْ عَذَابَكَ : په رښتيا چې ستا عذاب .
۲۲. بِالْكَفَّارِ مُلْحِقٍ : د کافرانو لپاره دی .

د اوداسه احكام

د اوداسه فرضونه

د اوداسه فرضونه څلور دي:

۱. دمخ پر پولل.
۲. د لاسونو پر پولل تر څنگلو له څنگلو سره.
۳. د سر د څلورمي برخي مسحه.
۴. د پښو پر پولل تر بجلکو او له بجلکو سره.

د اوداسه سنتونه

د اوداسه سنتونه زيات دي خو تر ټولو مهم يې دا دي:

۱. نيت کول (په زړه کي).
۲. ترتيب. (اول د لاسو پر ټولل، بيا د خولي او پزي پر ټولل..)
۳. بسم الله ويل.
۴. تر مړوندو د لاسو پر ټولل.
۵. مسواک وهل.
۶. د خولي او پزي پر ټولل.
۷. د بزيري خلاله ول.
۸. د لاسو د گوتو خلاله ول.
۹. د هر غړي درې ځله پر ټولل.
۱۰. د ټول سر مسحه کول.
۱۱. د تندي څخه د مسحي شروع کول.
۱۲. د غوړو مسحه کول.
۱۳. له راستي خوا شروع کول.
۱۴. د پښو او لاسو پريولل د منځ لخوا.
۱۵. پرله پسې پر ټولل.
۱۶. د پر ټولو په وخت کي د ټولو غړو موږل.

د اوداسه اداډ

۱. مخ پر قبله کښېنستل.
۲. پر لوړ ځای کښېنستل ترڅو چي د اوبو څاڅکي کالو ته ونه غورځي
۳. د ساعت، انگوشتری او نورو ورته شيانو څر خول.
۴. خولې او پزي ته په راسته لاس اوبه ور اچول او په چپه لاس پاکول.
۵. د غوړونو په سريو کي د گوتو ښورول.
۶. د وخت تر داخيلېدو مخکي اوداس تازه کول.
۷. د اوداسه تر تازه کولو وروسته د شهادت د کلمې ويل.
۸. د مخ او نورو غړو نه وچول.
۹. د اوداسه څخه د پاته سوو اوبو څښل.

د اوداسه مکروهات

۱. د ابو زیات مصرفول.
۲. تر درې ځله زیات پرپولل.
۳. د پرپولو په وخت کې د اوبو نه بیول.
۴. اوبه په زوره پر مخ یا بل ځای وهل.
۵. د اوداسه په وخت کې خبرې کول.
۶. له عذر څخه پرته په اوداسه کې له نورو څخه مرسته غوښتل.
۷. په چټل ځای کې اودس تازه کول.
۸. و ځان ته د یوه لوبښي ځانگړي کول چې په دې سره به یوازې زه اودس تازه کوم.

د اوداسه ماتونکي

د اوداسه ماتونکي په لوی سر کې پر دوه ډوله دي:

١. حقيقي ماتونکي.
٢. حکمي ماتونکي.

حقيقي ماتونکي

١. هر هغه شی چې د انسان له دوو ضرورت ځایونو څخه را ووزي.
٢. هر نجاست چې د انسان له وجود څخه په داسې حال کې را ووزي چې و بهیري لکه وینه، نوان، خرابي اوبه او...
٣. په ډکه خوله قی وهل.
٤. له خولې او غاښو څخه ویني راتلل.
٥. د پیچکاری یا وینه کېنې په وسیله د ویني کېنل.

حکمي ماتونکي

١. بيدبدل.
٢. په لمانځه کي په زوره خدا (پرته د جنازې له لمانځه)
په زوره خدا هغه خدا ته وايي چي د څنگ کس يې وا
وري او که چيري د څنگ څوک يې وا نه وري يوازي
لمونځ د سره کيږي اوداسه ته اړتيا نسته.
٣. بېهونې.
٤. ليونې کېدل.
٥. نشه کېدل.

هغه شيان چي اودس نه ماتوي

١. له بهېدلو پرته د وینو راوتل.
٢. بې له وینو له کوم ټپ څخه د غوښي لوېدل.
٣. د بدن څخه د چينجي راوتل (پرته له شرمخايونو).
٤. په شرمخايونو لاس وهل.
٥. په تشه خوله قی وهل.
٦. بلغم.
٧. عادي پرموښي چي د بالنبت په ليري کول سړی نه سي چپه.
٨. د لمونځ کوونکي بيدېدل د لمانځه په وخت کي.

هغه کارونه

چي بي اودسه دهغه کول حرام دي

١. لمونځ.
٢. سجده تلاوت.
٣. د جنازې لمونځ.
٤. په قراني کریم بي پوښه لاس وهل.
٥. د کعبې شریفې طواف کول

د لمانځه فرضونه

د لمانځه فرضونه هغه کړنې دي چې په نه تر سره کولو سره يې لمونځ نه صحيح کيږي، چې پر دوه ډوله دي:

١. د لمانځه څخه د باندي فرضونه (د لمانځه شرطونه).
٢. په لمانځه کې دننه فرضونه (د لمانځه ارکان).

د لمانځه څخه د باندي فرضونه

د لمانځه څخه د باندي فرضونه چې د لمانځه د شرطونو په نامه هم يادېږي، هغه فرضونه چې د لمانځه له ادينې څخه مخکې بايد تر سره سي چې په لاندي توگه دي:

١. د لمونځکونکي د بدن پاکي.
٢. د لباس او دهغه سره اړوند ټولو شيانو پاکي.
٣. د لمانځه د ځای پاکي.
٤. د عورت پټول.

٥. مخ د کعبې پر خوا درېدل.
٦. پر وخت ادا کول.
٧. تکبير تحریمه (الله اکبر) ویل.

د لمانځه داخلي فرضونه

د لمانځه داخلي فرضونه یا د لمانځه ارکان هغه کړنو ته وایي چې د یوه په نه تر سره کولو سره یې لمونځ فاسدېږي او په ځنډ سره یې سجده سهوه لازمیږي، چې په لاندې توګه دي.

١. ولاړه (قیام) چې څوک توانایي ولري.
٢. د سورت ویل (تر درولندو یا یوه اړده کم نه وي)
٣. رکوع.
٤. لومړۍ سجده.
٥. اخيري ناسته.
٦. له لمانځه څخه په خپل واک وتل.

د لمانځه واجبات

څنگه چي مخکي د لمانځه پرستو او فرضو وړغېدو اوسو راځو په همدې توگه د لمانځه پر واجباتو وړغېدو د لمانځه واجبات هغه کړني دي چي په نه کولو سره يې پر لمونځ کونکي سجده سهوه لازميږي، چي په لاندي توگه دي:

١. د لمانځه شروع په (الله اکبر) سره.
٢. د سورت فاتحې ويل.
٣. الحمدالله او يو سورت يو ځای ويل (که څه هم مخي مو ويلي وه چي سورت ويل فرض دي مگر له سورت فاتحې سره يو ځای کول يې واجب دي.
٤. د سورت ويل په اولو دوو رکاتو کي.
٥. د الحمدالله مخکي والی تر بل سورت.
٦. په سجده کي د پزي او تندي لگول.
٧. د ترتيب مرعت کول.
٨. په ډاډ سره لمونځ کول.
٩. اوله ناسته کول.

١٠. د التحيات ويل په ناسته كې.
١١. له التحياتو څخه وروسته په څلور ركاتيزه يا درې ركاتيزه لمانځه كې ژر ولاړېدل.
١٢. مولا لپاره په جهره ځايونو كې په جهر سره ويل او په خفيه ځايونو كې په خفيه توگه ويل.
١٣. له لمانځه څخه د سلام په گڼځولو وتل.
١٤. په وترو كې دعاي قنوت ويل.
١٥. په جمعه لمونځو كې د مولا پيروي كول.
١٦. د اختر د لمانځه تكبيرونه.

د لمانځه سنتونه

هغه کارونه او خبرې دي چې په لمانځه کې د هغه په کولو سره انسان ثواب گټي او په پرېښودلو سره يې سجده سهوه نه اوږي خو دونه خبره ده چې د آخرت په ورځ څوک د خدای تر ملامتې لاندې راځي او په لاندې توگه دي.

١. د تکبيري تحریمه په وخت کې لاسونه غوږو ته پورته کول.

٢. د تکبيري تحریمې په وخت کې د لاسو د گوتو ايله پرېښودل.

٣. د تکبيري تحریمه پر وخت ورغوي د کعبې شریفې خواته نیول.

٤. د تکبيري تحریمه په وخت کې سره په عادي حالت نیول.

٥. د مولا سره یوځای د تکبیر ویل.

٦. د راسته لاس پر چپه لاس اېښودل.

٧. د سبحانک اللهم ویل.

٨. د الحمد الله خخه مخکي د اعوذ بالله ويل.
٩. د اعوذ بالله وروسته بسم الله ويل.
١٠. له الحمد الله وروسته امين ويل.
١١. د مولا لخوا د تکبيرونو، سمع الله لمن حمده او السلام په زوره (جهره) ويل.
١٢. په ولاړه کي د پنبو تر منځ فاصله.
١٣. د سهار په لمانځه کي د الحمد الله خخه وروسته د اوږدو سورتونو ويل، د ماځيگر او ماخستن په لمانځه کي د ميانه سورتونو ويل او د ماښام په لمانځه کي د لنډو سورتونو ويل.
١٤. د لومړي رکات اوږدول تر دوهم رکات.
١٥. له يوه رکن خخه وبل رکن ته د اوښتو په وخت کي د تکبير ويل.
١٦. د رکوع په وخت کي د زنگنونو نيول.
١٧. په رکوع کي د گوتو تر منځ فاصله ساتل.
١٨. د بغلنو خخه د لاسونو ليري نيول د نارينو لپاره.
١٩. د ملاشخ نيول په رکوع کي.
٢٠. د سر او ملا برابر ساتل په رکوع کي.
٢١. په رکوع کي سبحان ربي العظيم ويل.
٢٢. د تسبيحات طاق ويل.

۲۳. له رکوع څخه وروسته سمع الله لمن حمده ويل.
۲۴. له رکوع څخه وروسته د رکوع په اندازه درېدل.
۲۵. ربنا لک الحمد ويل.
۲۶. په سجده کي لومړی د زنگونو اېښودل.
۲۷. په سجده کي له تندي څخه مخکي د لاسونو اېښودل.
۲۸. په سجده کي مخ د دوو لاسو ترمنځ اېښودل.
۲۹. په سجده کي د لاسونو داسي اېښودل چي د گوتي څو کي د کعبې خواته وي.
۳۰. د پښو د گوتو څو کي د کعبې خواته کول.
۳۱. له نس څخه د بغلونو لير نيول (د نارينو لپاره)
۳۲. د نس ليري والی له ورنو څخه (د نارينو لپاره)
۳۳. د څنگلو منبلو له بغلونو سره او د نس منبلول له ورنو سره. (د بنځو لپاره)
۳۴. په سجده کي سبحنا ربي الاعلی ويل.
۳۵. د دوو سجده تر منځ د يوې سجده په اندازه ناسته.
۳۶. د راستي پښې درول او د چپي پښې بيدول په ناسته کي.
۳۷. د نجونو او بنځو لپاره په ناسته کي پښې له ځانه راستي خواته کښل.

۳۸. په ناسته کي راسته لاس پر راسته ورانه او چپه لاس پر چپه ورانه ايښودل.
۳۹. د التحياتو ويل.
۴۰. په دريم او څلورم رکات کي الحمد لله ويل.
۴۱. په اخيري ناسته کي د درود ويل.
۴۲. د يوې دعا ويل له درود وروسته.
۴۳. مخ راستې او چپې خواته ګرځول د سلام په وخت کي.
۴۴. د سلام په وخت کي د خلکو، ملايکو، پېريانو او نورو په نظر کي درلودل.
۴۵. له سلام وروسته د يوې دعا ويل.
۴۶. د ۳۳ ځله (الحمد لله)، ۳۳ ځله (سبحان الله) او ۳۳ ځله (الله اکبر) ويل.
۴۷. لا اله الا الله وحده لا شريک له له الملك و له الحمد و هو على کل شیء قدير). ويل.

د لمانځه ادا ب

څنگه چي په عادي ژوند کي ټولنيز ادبونه د خورا زيات اهميت درلودنکي دي په همدې توگه په اسلام کي چي يو رښتني ټولنيز دين دی د ټولو امرو لپاره ځاني خاص ادب سته چي د لمانځه په اړخ کي يې هم خاص ادب وړاندي کړي چي په لاندي توگه دي:

۱. د لستونو څخه د لاسو را ايستل (د نارينو لپاره)
۲. په ولاړه کي د سجدې ځای ته کتل، د رکوع په وخت کي پښو ته کتل، د سجدې په وخت کي پزي ته کتل او د ناستي په وخت کي نس ته کتل.
۳. په ډېره عاجزي سره درېدل.
۴. له ټوخي څخه د توان تر حده ځان ساتل.
۵. د اړېمې په وخت کي پر خوله لاس نيول.

د لمانځه مکروهات

څنگه چې اوداسه ځان ته مکروهات درلودل په همدې توگه لمونځ هم يو لړ مکروهات لري چې په لاندي توگه دي:

۱. په قصده د واجب يا سنتو پرېښودل.
۲. په کالو يا بدن لوبي (بازی) کول.
۳. د تندي پاکول له خاور يا بل شي څخه.
۴. د شکو ليري کول.
۵. د گوتو ټکان ايستل.
۶. گوتي په يوه اوبل کي سره ورکول.
۷. لاسونه پر ملا نيول.
۸. يوشي يا چاته کتل.
۹. په مسجد کي ناوړي توپ کول.
۱۰. چارزانو کښېنستل.
۱۱. د حيوان په څېر کښېنستل.
۱۲. په سجده کي نارې وهل.

۱۳. د دستمال يا دوتپي پر ځان داسي اچول چي لاندي څرپيري.
۱۴. په يوه پر داهه کي له ضرورت څخه پرته لمونځ کول.
۱۵. د بالاپونښ يا چيني په غيري منظمه توگه پر ځان اچول.
۱۶. په لڅ سر لمونځ کول.
۱۷. په پت مخ لمونځ کول.
۱۸. د ورپښتانو غوټه يا چوتي کول (د نارينو لپاره)
۱۹. د سلام جواب په لاس يا اشاره ورکول.
۲۰. له ولاړي پرته قرئت ويل.
۲۱. د دوهم رکات اوږدول تر اول رکات.
۲۲. په يوه رکات کي د سورت دوه واړه ويل.
۲۳. د قران اعظيم الشان له ترتيب څخه غلط قرئت ويل.
۲۴. په سجده کي د پښې گوټي د کعبې خواته نه کول.
۲۵. اړبمې کښل.
۲۶. سترگي پټول.
۲۷. په لمانځه کي اسمان ته کتل.
۲۸. تمبلي او سوستي کول.
۲۹. پر لنگوټه سجده کول.
۳۰. د انسان يا حيوان پر عکس سجده کول.

۳۱. په داسي خونه کي لمونځ کول چي هلته د ژوندي موجوداتو عکسونه وي.
۳۲. په داسي کالو کي لمونځ کول چي پر هغه د ژوندي موجود عکس وي.
۳۳. يوازي پر تندي سجده کول.
۳۴. په حمام کي لمونځ کول.
۳۵. په هديره کي لمونځ کول.
۳۶. په لاره کي لمونځ کول.
۳۷. د بل چا په مځکه کي دهغه بې اجازې لمونځ کول.
۳۸. په غصب سوې مځکه کي لمونځ کول.
۳۹. په داسي اوداسه لمونځ کول چي په تکليف يې راتپنگ کړی وي.
۴۰. په بې ارزښته او بې درنښته کالو کي لمونځ کول.
۴۱. د ډوډۍ پر وخت لمونځ کول.
۴۲. په لمانځه کي د تسيحاتو او ايتونو شمارل.
۴۳. دامامت په وخت کي دامام و محراب ته پوره ننوتل.
۴۴. په شاته صفونو کي درېدل په داسي حال کي چي په مخکي صفونو کي ځای وي.
۴۵. د لمانځه و مخي ته د اوربلول.

۴۶. په داسي ځای لمونځ کول چي مخ ته يې خلک
تيريري.

۴۷. له الحمد لله څخه پرته د بل سورت غوره کول.

۴۸. بې مصلي لمونځ کول.

هغه حالتونه چي

دلمانځه قطع ڪول جايز دي

۱. ڪله چي دلمانځه په وخت کي ڪور ته غله راسي.
۲. درانده، ڪوچني او حيوان د ژغورولو په وخت کي.
۳. په مصيبت کي د راگير چا د چغو په وخت کي چي هغه ته خلاصونه ورکي.

د لمانځه مفسدات

د لمانځه مفسدات هغه کړني دي چي په تر سره کولو سره لمونځ فاسديږي او بيرته بايد لمونځ له سره و سي دا مفسدات په لاندي توگه دي:

۱. په لمانځه کي خبري کول.
۲. ډېر کار کول (په دونه اندازه کار کول چي له لمانځه پرې ووزي)
۳. د سيني حرکت و راستې يا چپې خواته د ليدلو په موخه.
۴. په سهوه يا په قصد سره خوړل يا خښل.
۵. د لمانځه په وخت کي د د اوبو ليدل (د تيمم وهونکي لپاره)
۶. د زخم څخه د پټې لوږدل.
۷. د عذرمن سړي عذر سمېدل.
۸. د موزې د مسحي وخت پوره کېدل.
۹. د موزې ختل د التحياتو په اندازه.

۱۰. دلمانځه په منځ کي د داسي پيدا کول چي عورت په پټ سي (دلخو لپاره)
۱۱. پر سجده او رکوع توان پيدا کول.
۱۲. د قضا سوي لمانځه يادېدل.
۱۳. دلمانځه په وخت کي ياد لمر ختل يا لوېدل.
۱۴. د عورت لڅېدل.
۱۵. په يوشي ناپاکه کېدل.
۱۶. خندا کول.
۱۷. له قران يا کوم بل کتاب څخه ويل.
۱۸. د معنی تغير.
۱۹. د خليفه نيول د هغه کسانو لخوا چي د ملا کېدو صلاحيت نه لري.
۲۰. له الله کي الف ته مد ورکول او په اکبر کي بې ته مد ورکول.
۲۱. که چيري مقتدی تر ملا وړاندي والی وکي.

د لمانځه وختونه

۱. د سهار د لمانځه وخت: د رښتني سهار (صبح صادق) څخه چي دوهم سهار دی او هغه روښنایي ده چي د شپې په اخير کي د ختيځ له خوا راځي تر لمر ختو پوري.
۲. د ماښين لمونځ: د زوال له شروع يعني د لمر له مايل کېدو څخه د لوېدو و خواته شروع د سيوري تر دوه نيم ځلي (دو نيم چندی) پوري جواز لري چي دا وخت تقريباً له اذان څخه دوه ساعته راځي.
۳. د ماځيگر لمونځ: د ماښين د لمانځه له پای ته رسېدو سره سم د لمر تر ژر کېدلو يا بخي لوېدلو پوري.
۴. د ماښام لمونځ: د لمر لوېدو څخه شروع او د ستور تر ښکاره کېدلو پوري جوازي لري.
۵. د ماځستن لمونځ: د ماښام د وخت تر خلاصېدو وروسته د صبح صادق تر راختو پوري.

پای
۵:۴ دقيقې

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.